

Силно да любятъ и мразятъ...
Ако ли, мале майнольо,
Живъ и здравъ стигна до село,
Живъ и здравъ съ байракъ въвъ ржка,
Подъ байракъ лични юнаци,
Напети, въ дрехи войнишки
Съ левове златни на челъ,
Съ иглянки пушки на рамо
И съ саби-змии на кръста, —
О, тогазъ, майко юнашка!
О, либе, мило хубаво!
Берете двѣтя въ градина,
Късайте бръщлянь и здравецъ,
Плетете вѣнци и китки
Да кичимъ глави и пушки!
И тогазъ съ вѣнецъ и китка
Ти, майко, ела при мене,
Ела ме, майко, прѣгърни
И въ красно чело цѣлуни —
Красно съ двѣ думи завѣтни:
Свобода и смъртъ юнашка!
А азъ ще либе прѣгърна
Съ кървава ржка прѣзъ рамо,
Да чуй то сърце юнашко,
Какъ тупа сърце, играе;
Плачътъ му да спра съ палувка,
Сълзи му съ уста да глътна...
Пакъ тогазъ... майко, прощавай!
Ти, либе, не ме забравяй!
Дружина тръгва, отива,
Пътътъ е страшенъ, но славенъ:
Азъ може младъ да загина...